

LEDERER

TEKST AF: JØRN LEHMANN PETERSEN, FORMAND FOR FORENINGSFÆLLESSKABET LIGE VÆRD

6000 pr. måned før skat

Nej, det er ikke pr. uge eller for 14 dage! Og nej, overskriften er ikke forkert. 6.000 kr. pr. måned er hvad unge, eller borgere op til 40 år, rent faktisk får i bruttoindkomst pr. måned, når de er på uddannelseshjælp. Efter skat er der ca. 5.200 kr. tilbage, da de jo ikke kan udnytte et beskæftigelsesfradrag.

Med 5.200 kr. udbetalt er der bestemt ikke råd til udskejelser. Husleje beløber sig typers til 3-4.000 kr. pr. måned. Dertil kommer udgifter til lys, varme, tøj, mad, forsikringer, mobiltelefon mm., samlet let 1-2.000 kr. pr. måned.

Formålet med lovgivningen på området er at "tvinge de unge til at tage en uddannelse". Vi kunne tilføje: Unge med særlige behov har ikke brug for tvang. De vil meget gerne have en uddannelse. Hvis de ellers får mulighed for det. I dag bør alle have en uddannelse for at kunne få varig adgang til arbejdsmarkedet. Men desværre har lovgiverne glemt eller overset, at det bestemt ikke er alle, som er i stand til at gennemføre en uddannelse, hvorfor mange unge med særlige behov i en lang årrække risikerer at skulle leve for ca. 5.200 kr. pr. måned efter skat.

Konsekvenserne for den enkelte er nærmest uoverskuelige og tvinger mange til at leve under fattigdomsgrænsen. Problemet bliver forstærket, når man lægger de faste månedlige udgifter sammen. For borgere med fast arbejde og indtægt er udgifter til telefon, medielicens, vandafledningsafgift, renovation, el, fjernvarme, drikkevand, stormflodsafgift på forsikringer, for blot at nævne nogle, en almindelig del af tilværelsen, som automatisk betales via PBS.

For unge på uddannelseshjælp er det uoverkommelige udgifter.

Et eksempel herpå kan være telefonen. For mange er denne et link til social kontakt til venner og familie. Uden telefonen er de nærmest totalt isolerede fra fællesskabet. Men med en moderne mobiltelefon følger også adgangs muligheder til radio og TV-udsendelser, hvilket automatisk medfører tvungen medielicens, som koster 200 kr. pr. måned, svarende til en tredobling af de månedlige telefonudgifter.

Eksemplet med medielicensen er desværre kun et eksempel på rigtig mange følgeomkostninger, som rammer urimelig hårdt for borgere med de laveste indtægter. Umiddelbart kan man få den kætterske tanke, at lovgiverne generelt overser det, når der lovgives om forhold, som for den enkelte borger fører til faste månedlige udgifter. Forklaringen herpå kan være, at lovgiverne oftest tager udgangspunkt i deres egen hverdag - eller hverdagen i deres egne sociale netværker. Her vil en månedlig udgift på f.eks. 200 kr. i medielicens ikke være noget nævneværdigt problem.

Gruppen af social udstødte i det danske samfund er blevet øget ganske betragteligt. En del af forklaringen kan være den løbende stigning i de faste månedlige udgifter. Med et rådighedsbeløb på 40.000 kr. pr måned efter skat er dette ikke noget problem, men hvis beløbet kun er 5.200 kr. har man et alvorligt problem.

Kontanthjælpsloftet og de faste månedlige udgifter er en giftig cocktail, der burde vække til eftertanke hos de politisk ansvarlige. ●

LIGE VÆRD • MERE VÆRD

Landsforeningen Lige Værd ● UFL – Unge for Lige Værd ● FUS – Foreningen af Uddannelsessteder
● DHI – Netværket Den Helhedsorienterede Indsats ● Sammenslutningen af Skoler under
Lige Værd ● B-U-S – Bo- og Udviklingsfonden for borgere med særlige behov